

[Dagmar Andreassen.]

nen af EFs landbrugsordninger er et spørgsmål mellem producenterne og deres ministre. Folketinget er reduceret til at følge, hvad der sker, når først det er sket.

Lad mig nøjes med at drage en enkelt detalje frem. I henhold til § 4 i lov nr. 89 er ministeren bemyndiget til at pålægge landbrugsprodukter afgifter, både danskproducerede og importerede. Det skal ske efter indstilling fra et udvalg, hvor producentinteresser dominerer. Pengene indgår i en fond, som samme udvalg bestyrer. Det er efter vor opfattelse en helt urimelig bemyndigelse. Tænk, hvis handelsministeren fik en lignende bemyndigelse til efter indstilling fra en bestemt industrigruppe at lægge afgifter på deres industrivarer til det danske marked og også på importerede varer af samme slags, hvorefter de samme mennesker bestyrede de dannede fonde. Det er dog heldigvis utænkeligt, at det kunne ske, men det er beklageligt, at regering og folketing ikke kan se, at vi nu ved indtræden i fællesmarkedet skulle benytte lejligheden til at få forholdene normaliseret for dansk landbrug, i hvert fald i det omfang markedsordningerne for landbrugsvarer tillader det.

Vi påskønner det arbejde, der er gjort i udvalget for at påvirke loven i retning af, at samfundsinteresser bliver mere ligeligt tilgodeset, men desværre går det ofte sådan, at lovene ikke administreres i den ånd, som folketinget havde tænkt sig. Det skulle glæde os, hvis det viser sig, at disse love ikke vil blive misbrugt.

Da EF-ordningerne jo skal administreres og vi ikke har udarbejdet ændringsforslag, stemmer vi ikke imod, men undlader at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 150 stemmer; 22 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for frugt og gartneriprodukter m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 90) findes i tidenden sp. 2024, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 687).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 151 stemmer; 22 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om samarbejde på transport- og kommunikationsområdet, undertegnet i Stockholm den 6. november 1972.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XVI) findes i tidenden sp. 2031).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges enstemmigt med 173 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet ministeren for nordiske anliggender meddelelse om denne vedtagelse.

Formanden: Den sidste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behand-

[Formanden.]

les i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredje behandling af forslag til lov om forbud mod laksefiskeri i det nordvestlige Atlanterhav.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 18) findes i tidenden sp. 2105).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Niels Helveg Petersen: Den megen ståhej, der har været om dette lovforslag, hænger ikke alene sammen med aftalens indhold, men i høj grad med de omstændigheder, hvorunder aftalen er blevet til. Formelt behandler vi jo her en overenskomst, regeringen har indgået med et sædvanligt forbehold om folketingets senere godkendelse. Det holdt ellers hårdt at bringe regeringen så vidt. I realiteten er sagen imidlertid en anden. Da regeringen i sin tid indgik den såkaldte forståelse, tog den intet forbehold. Den troede selv, at den i reguleringsloven havde en tilstrækkelig hjemmel til at indgå denne aftale. De forhandlere, der dengang forhandlede med den danske regering, har haft al mulig grund til at tro, at den danske regering dengang handlede inden for sin bemyndigelse, for det mente regeringen selv at den gjorde.

Dette er vel grundskaden i hele denne sag. Det førte til, at regeringen ikke sørgede for at underrette folketingets partier om forståelsen, ikke sørgede for at forhandle og rådføre sig med folketingets partier i rette tid om de skridt, man her agtede at tage. Det burde regeringen have gjort, både fordi der var en tvivl om, hvorvidt den havde hjemmel, og også af den grund, at der her var tale om et skridt af betydelig rækkevidde, som regeringen i sin egen og i folketingets interesse burde have rådført sig med folketinget om. Det skete ikke, og det er efter min opfattelse grundskavanken i denne sags udvikling og årsagen til, at denne sag har fået det forløb, som den har fået.

Jeg vil gerne gøre den yderligere bemærkning, at efter at vi nu pr. 1. januar 1973 bliver medlem af fællesmarkedet, så får regeringen jo udvidede muligheder for umiddelbart at binde folketinget. Regeringen kan ved tilslutning til beslutninger i Ministerrådet direkte binde folketinget og landets borgere uden en såkaldt transformationslovgivning. Derfor er der i denne situation mere grund til end nogen sinde at indskærpe og fastholde regeringens politiske ansvar for at sikre sig folketingets tilslutning til væsentlige skridt, man tager vedrørende vores udenrigsøkonomi. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til over for regeringen at indskærpe denne forpligtelse og at mane til, at man ikke i andre sammenhænge tager så let på den forpligtelse, man har til i tide at underrette folketingets partier om væsentlige skridt, man tager. Der er altså ikke nogen roser til regeringen.

På grund af de konkrete omstændigheder, der forelå omkring aftalens indgåelse, kan jeg ikke stemme imod aftalen, men vil afholde mig fra at stemme.

Westergaard Andersen: Vi er flere i denne sal, der i hovedsagen kun har været interesseret i den langvarige ping-pong, der er foregået omkring dette lovforslag, ud fra ønsket om at få belyst, om dette, som det blev udgivet af regeringen i starten, er et spørgsmål om naturværn eller ej. Vi har fået en fuldstændig afklaring igennem det udvalgsarbejde, der er foregået. Der er intet som helst tilbage af beskyttelseshensyn over for laksene, og det stilles ganske usminket op i flertallets udtalelse i betænkningen, at der er intet af dette tilbage som begrundelse for vedtagelse af lovforslaget.

Jeg kunne ud fra nogle intentioner, der lå fra starten, have været tilbøjelig til at stemme ja til lovforslaget. Som behandlingen er forløbet, føler jeg ikke engang trang til at undlade at stemme, men må sige, at jeg må stemme nej til dette forslag. Det er ikke et spørgsmål om naturværn eller ej, det er et spørgsmål om udenlandsk pression.

Må jeg gøre en bemærkning yderligere om den måde, ministeren har håndteret denne sag på. Ministeren har fremsat bemærkninger som f. eks. den, at der kan måske nok findes nogle videnskabelige begrundelser; vi kan da prøve. Eller en bemærkning som: